

[Geert-Jørgensen.]

Men det er dog lige saa sikkert, at naar de har faaet en saadan Anerkendelse, og naar de i øvrigt kan og vil opfylde deres Forpligtelser i alle Maader overfor de forsikringspligtige, saa har de regnet med, at Anerkendelsen vil vedblive. Det fremgaar jo ogsaa deraf, at man endnu i 1930 tegner Forsikringer paa længere Aaremaal, f. Eks. paa 5 eller 10 Aar. Ud fra denne Betragtning er deres Forsikringskontrakter et betydeligt Aktiv; og vi ser det som noget i Retning — ja, af Vold pludselig ved Lov at fratage dem et saadant Aktiv. Det kan vi Retsforbundsfolk under ingen Omstændigheder gaa med til.

Naar man dernæst vil overføre disse Kontrakter til de fire Forsikringsforbund, giver man jo disse et Monopol. Nu har jeg intet som helst imod de fire paatænkte Selskaber, der er gensidige Selskaber; vi ser fra vor Side endogsaa med den største Velvillie paa gensidige Selskaber. Vi er Andelsfolk, og jeg er selv i høj Grad Andelsmand; men jeg ønsker ogsaa paa dette Omraade den frie Konkurrence mellem de forskellige Former af Forsikringsvirksomhed, og jeg ønsker, at de forsikringspligtige selv skal have frit Valg mellem Selskaberne. Der er mange forsikringspligtige, som er kraftige Modstandere af Gensidighedsprincippet og af Andelstanken, og det er dog noget i Retning af aandelig Vold at tvinge dem til at tegne deres Forsikringer i gensidige Selskaber, som er dem saa inderligt imod.

Ogsaa her er vi Talsmænd for Frihedsprincippet, ogsaa naar det gælder vore Modstandere. Og selv om de forsikringspligtige, altsaa Arbejdsgiverne, i Aktieselskaberne maatte betale en højere Præmie end i Selskaber med Monopol — hvad jeg nu slet ikke tror de kommer til i det lange Løb — maa det dog blive deres egen private Sag; de maa dog vel have Frihed til at tegne deres Forsikringer, hvor de vil, blot de Selskaber, hvori de tegner dem, er i Stand til at opfylde deres Forpligtelser. Og som det nu er, har man dog i alt Fald fra Statsmagtens Side gjort, hvad man kan, for at sikre, at dette er Tilfældet, idet Selskaberne i Almindelighed deponerer et større Beløb som Sikkerhed for de Forpligtelser, de har paataget sig overfor de forsikringspligtige.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen udtalte, at jeg havde sagt, at Arbejderne selv skulde betale deres Ulykkesforsikringspræmier. Nej, saadant noget har jeg ikke sagt; jeg har aldrig tænkt mig den Mulig-

hed, at Arbejderne under de nuværende Forhold selv skulde betale deres Forsikringspræmier. (H. P. Hansen: Det har jeg ikke nævnt et Ord om). Jo, det staar i Fortrykket. (H. P. Hansen: Hvor?). Vi Retsforbundsfolk tror slet ikke paa, at det er muligt for Øjeblikket, men vi har det lyse Maal, at Samfundsforholdene en Gang kan ordnes saadan, at alle Lønarbejdere faar det fulde Udbytte af deres Arbejde, og naar det sker, saa er det ganske naturligt, at Arbejderne selv betaler deres Ulykkesforsikring.

Men saa højt et Maal er der jo ingen Politiker udenfor Retsforbundet i denne Sal, der tør sætte sig. Et saadant Maal har Socialdemokraterne en Gang haft og kunnet tænke sig, men det er meget, meget længe siden. Og de Radikale har ogsaa kunnet tænke sig noget i den Retning, og de Radikale pegede i sin Tid paa Grundskylden, paa Frihandel og paa Handlefrihed; men det er meget, meget lang Tid siden.

Nu er man mere tilbøjelig til at grine, naar der er Tale om disse Ting, saadan som man ikke mindst gjorde det fra radikal Side forleden Dag, da disse Ting blev nævnt. Og ikke mindst en af dem, som er Førere for danske Husmænd, og som endnu ikke har svigtet Køge-Resolutionen af 1902, var med til at grine højest af Tanker som Grundskyld, Frihandel og Handlefrihed. Nu vel, det har de Lov til, men ude i Landet, der griner man ikke mere, de Radikale i alt Fald ikke, af disse Ting. Hvordan saa de radikale Rigsdagsmænd her i Salen, der kan grine af det, klarer sig med Vælgerne ude i Landet, det bliver naturligvis deres Sag; men store Skarer gaar nu derhen, hvor man ikke griner af disse Ting, men hvor man tager disse Ting alvorligt.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen: Retsforbundets Repræsentanter er egentlig mærkelige Folk. De ynder at fremsætte stærke Angreb paa andre Partiers Repræsentanter, og naar man saa tillader sig at gennemgaa disse Udtalelser og imødegaa dem, bliver de fornærmede og fremtræder her med de stærkeste Udfald mod de paagældende. Det, jeg gjorde i Gaar overfor det ærede Medlem, det var, at jeg søgte at stille Tingene paa den rette Plads. Det ærede Medlem havde fra denne Talerstol paavist, hvorledes Tilgangen til Fattigvæsenet var steget i Løbet